

РЕШЕНИЕ №142

гр. Перник, 27.09.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание проведено на четиринадесети септември през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

При участието на секретар: Т.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 251 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 - 178 от АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П.Й.Х.,***, с която жалба е оспорил решение № ***** от 04.06.2011г. на директора на ТП на НОИ/РУ”СО” гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № ***** от 24.01.2011г. на ръководител пенсионно осигуряване при ТП на НОИ/РУ”СО” гр. Перник изразяващо се в отказ да се измени лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и да бъде отпусната пенсия за трудова злополука и професионална болест.

Жалбоподателя излага в жалбата си доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорваното решение. Претендира същото да бъде отменено без да конкретизира в какво точно се изразява неговата незаконосъобразност. Твърди, че размера на пенсията му за осигурителен стаж и възраст е неправилно определен и следва да му бъде отпусната такава в размер на 700лева.

Ответната по жалбата страна Директор на ТП на НОИ/РУ”СО” гр. Перник, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. В съдебно заседание подробно развива съображенията си за правилност и законосъобразност на оспорвания акт, поради което пледира жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд–Перник, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок, от лице, което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол-решението на ръководителя на ТП на НОИ/РУ”СО” гр. Перник.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх. № МП-19235 от 08.09.2010г. подадено от съпругата на П.Х.. След указания на административния орган е постъпила уточнителна молба вх. № 2625 от 15.12.2010г. подписана от П.Х.. С молбите е поискано преизчисляване на получаваната пенсия за осигурителен стаж и възраст и отпускане на пенсия за трудова злополука.

С разпореждане № ***** от 24.01.2011г. длъжностното лице по пенсионното осигуряване е отказало да измени личната пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като при извършената проверка на представените доказателства е

установило, че осигурителния стаж е зачетен правилно и няма основание за преразглеждане. По отношение на искането за отпускане на пенсия за трудова злополука е приело, че на Х. са определени 10% ТНР по ЕР № 1137 от 09.06.2004г., който процент е под 50 и не му дава право на лична пенсия за трудова злополука. С тези мотиви е постановило отказ да удовлетвори претенциите на молителя.

Срещу това разпореждане жалбоподателят е подал жалба до Министерство на труда и социалната политика, която е препратена на НОИ-София, след което жалбата е изпратена на ТП на НОИ гр. Перник по компетентност. Поради липса на доказателства за връчването на разпореждането от 24.01.2011г., компетентния административен орган е приел, че жалбата е депозирана в срока по чл. 117, ал. 2 от КСО и я е разгледал по същество. Изложил е подробни и изчерпателни мотиви в подкрепа на разпореждането от 24.01.2011г. и с решение № ***** от 04.06.2011г. е потвърдил разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, като правилно и законосъобразно и е отхвърлил жалбата на Х..

В хода на съдебното производство бе допусната и изслушана съдебно икономическа експертиза. Вещото лице след като се е запознало подробно с пенсионното досие на Х. и е проследило всяко негово искане и произнасяне на административния орган дава заключение, че осигурителният стаж приравнен към трета категория е 66г., 10м. и 24дни, така както е определен и от пенсионния орган. Дало е заключение, че базисния период върху който е определена пенсията за осигурителен стаж и възраст е от 01.01.1975г. до 31.12.1977г., а индивидуалния коефициент към момента на последното индексирание на пенсията е 2.024, като е взет в предвид и средно месечния осигурителен доход за страната. Последното индексирание на пенсията е заложено с ПМС № 128 от 25.05.2009г. и след преизчисляването личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст е в размер на 590.24лв.. След представяне на доказателства за допълнителен осигурителен стаж по заявление от 24.11.2009г. и преизчисление личната пенсия за осигурителен стаж и възраст е в размер на 645.83лв.. По тази част на експертизата вещото лице заключава, че не е открило несъответствия в представените документи за осигурителен стаж, с оглед на което административния орган по тях е работил и е определил размера на пенсията съобразно действащата нормативна уредба. По отношение на пенсията за трудова злополука, експерта уточнява, че в пенсионното досие, както и по делото са депозирани единствено ЕР № 1137 от 09.06.2004г., с което са определени 10% трайно намалена работоспособност и частично ЕР № 0362 от 20.02.2006г. на ТЕЛК, гр. Перник, с което е потвърдено решението на ТЕЛК от 2004г.. С оглед на тези решения заключението на вещото лице е, че жалбоподателят има право на лична социална пенсия за инвалидност, каквато му е отпусната, а не за трудова злополука и професионално заболяване. Настоящия състав намира, че изготвеното заключение по съдебно икономическата експертизата е компетентно дадено, в цялост е отговорено на всички поставени въпроси и кореспондира с разпоредбите на чл. 70, ал. 2, чл. 90, чл. 101, ал. 1, т. 2, чл. 104 от КСО, както и с пар. 7а от ПЗР на КСО, които касаят зачитане на осигурителен стаж, отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, социална пенсия за инвалидност. С оглед на това експертизата е приобщена към доказателствения материал по делото и се цени от настоящия състав в цялост.

В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да подкрепят твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на административния акт. Не се ангажираха и доказателства, които да подкрепят твърденията, че размера на пенсията му за осигурителен стаж и възраст следва да бъде в размер на 700лева. Прилагайки стриктно разпоредбите на КСО, длъжностното лице по пенсионното осигуряване е съобrazilo всички нормативни изисквания, касаещи изменение размера

на отпуснатата пенсия и е приело, че не са налице нови обстоятелства, които да наложат преразглеждане и изменение на индивидуалната пенсия за осигурителен стаж и възраст, и съответно преизчисляването ѝ. По отношение на искането за отпускане на лична пенсия за трудова злополука и професионална болест при постановяване на отказа длъжностното лице се е съобразило с представените експертни решения, от които е видно, че на Х. са определени 10%ТНР за трудова злополука и с оглед на така определения процент трайна неработоспособност, същият не може да се ползва от разпоредбата на чл. 78 от КСО. Пред настоящата инстанция не се представят други експертни решения, които да опровергават извода на административния орган. По силата на чл. 61, т. 5 от Наредбата за медицинската експертиза причинната връзка между увреждането и трудовата злополука, условията на труд, при които е работило освидетелстваното лице, се установява с акт на експертизата на трайно намалената работоспособност. В разглеждания случай с ЕР на ТЕЛК № 1137/09.06.2004г. е определена оценка на работоспособността, за общо заболяване 91.36% без чужда помощ с дата на инвалидизиране 14.07.2003г. и за трудова злополука-10%. При липса на експертно решение за трайно намалена работоспособност по причина на трудова злополука, при която осигуреният да е загубил 50 или над 50 на сто работоспособността си поради трудова злополука за жалбоподателя не е възникнало право на пенсия за инвалидност поради трудова злополука по чл. 78 от КСО, поради което отказът се явява законосъобразен. Видно от административната преписка е, че към дата 14.07.2003г. /датата на инвалидизиране поради общо заболяване/ жалбоподателят е имал отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст и съгласно нормата на чл. 101, ал. 1, т. 2 от КСО същият не може да получава и лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. По силата на чл. 101, ал. 3 от КСО във връзка с чл. 90, ал. 2/отм./ му е отпусната социална пенсия за инвалидност, която се изплаща в размер 25 на сто от социалната пенсия за старост.

С оглед всичко изложено по-горе настоящия състав намира, че оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалния закон и при спазване на процесуалните правила за издаването му. Акта е съобразен и с целта на закона. В този смисъл решение № ***** от 04.06.2011г. на директора на ТП на НОИ се явява законосъобразен индивидуален административен акт и не е налице нито едно от посочените в чл. 146 от АПК основания за отмяната му. Изводите на административния орган, постановил оспореното решение, с което е потвърдил обжалваното пред него разпореждане на ръководителя на "ПО" са правилни и обосновани, поради което и решението се явява законосъобразно. Оспореното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административния орган се е спрял и коментирал законовите разпоредби приложими в случая и е стигнал до правилния извод, че на жалбоподателя правилно и законосъобразно е определен размера на пенсията и не са налице нови обстоятелства, които да доведат до преизчисляването ѝ. След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилно приложение на материално правните разпоредби, органът е постановил акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ, гр. Перник сумата от 150лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК, състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на П.Й.Х.,*** срещу решение № ***** от 04.06.2011г. на директора на ТП на НОИ-РУ”СО” гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № ***** от 24.01.2011г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Осъжда П.Й.Х.,*** да заплати на ТП на НОИ/РУ”СО” гр. Перник сумата от 150лв., представляващи разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението на страните.

Съдия: